

εας και ἀνδράποδα, ἐξ οὐ προῦθε καὶ ή διὰ βοῶν ἀ-
ριθμησις τῶν πραγμάτων, ἐννεακοίων λεγομένων
καὶ δεκακοίων καὶ ἑκατομβοίων κτλπ. Οὕτως
ὁ Γλαῦκος ἀντῆλλος πρὸς τὸν Διομήδην ὅπλα.

χρύσεγχαλκείων, ἑκατόμβοι ἐννεακοίων [ἰλ. Z. 235].

Ομοίως τῆς ἑκατονταθυσάνου τοῦ Διεῖς αἰγίδος ἑκα-
τος θύσανος, ἥτοι κροσσὸς ἡτον ἑκατ' μεροῖς. [ἰλ. 6' 449]
Οὔτω καὶ Δικάων ὁ τοῦ Πριάμου ἐνεθύμιζε τὸν Ἀχιλ-
λέα, ὅπου ἐπωλεῖθε εἰς Λῆμνον ἡ γαθέην [ἰλ φ'. 72]
ἕκατομβοινδέ τοι ἥλφουν.

ΑΙΔΥΝΜΙΑΙ ΑΝΔΡΩΝ ΤΙΝΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ.

• Οἱ εὐφρέστεροι καὶ ἔξοχώτεροι ἄνδρες πολλάκις
οὓς μόνον ἀμιλάσσουσι τοὺς κοινοτέρους ἀνθρώπους, ἀλλ'
ἐίστε καὶ τοὺς ὑπερτεροὺς κατά τινας ἀδυναμίας καὶ
δεισιδαιμονίας, χωρὶς νὰ δύναται τις τὰ ἔπηγκση τὰ αἰ-
τια τούτου.

Περιεργά τινα παραδείγματα ἀναφέρονται τὰ ἔπη.

Ο Ιούλιος Καῖσερ ἐφοβεῖτο καθ' ὑπερβολὴν τὰς Ερο-
τὰς, καὶ ἐνόμιζεν διὰ διαφεύγει τοὺς κεραυνοὺς ἐάν περι-
δεε τὴν κεφαλὴν του δάφνας.

Ο μεγαλόνος Θρησκευτικὸς ἐμπείρητος, ὅσκις τὴν νύκτα ἐ-
μενε γωρὶς φωτὶς καὶ δὲν ἐφοβεῖτο μὲν τὸν Θεόν, ἐφο-
βεῖτο δικαὶας καθ' ὑπερβολὴν τὸν διάβολον.

Ο Μιθριδάτης ἐπίστευε τὰ σνειρα, καὶ μεγάλως ἐ-
λυπτεῖτο, διὰν προεμήνυν κακά.

Ο Αὔγυντος ἐφοβεῖτο τὰς ἔνδομάδες τῶν ἐνιαυ-
μῶν. Αἰνογωρῶν δὲ ἀπὸ τίνος τόπου εἶχε τὴν δεισιδεία
μενίαν νὰ προβάλῃ πάντοτε τὸν δεῖξιν πόδα.

Ο Βασίλευς τῆς Πολωνίας Λαδισλᾶς κατεθυρούεῖτο
ὅσκις ἔδει τε μῆλον.

Ο Ἐραστος ἐκυριεύετο ὑπὸ πυρετοῦ, ἀμα ἀσφραί-
νετο ἰγήνιον θαλάσσιον.

Ο Σκαλιγέρος δὲν ἐδύνατο νὰ ἴδῃ τὸ κάρδιον
χωρὶς ν' ἀνατριχίασῃ.

Ο Τάσσος πολλάκις ἐνόμιζεν, διὰ ἔλεπεν εἰς τὰ πλά-
γιά του τὸν Διάβολον.

Ο Δούξ Δ' ἐπεργύνει ἐλιποθύμει, ὅσκις ἔδειπε λα-
γών.

ΠΡΟΣ ΤΟὺΣ ΦΙΛΟΥΣ ΉΛΙΟΥΠΟΛΙΤΑΣ.

Οταν ἡ φήμη διεβίβασε καὶ πρὸς ἡμᾶς τὸν διο-
ρισμὸν τοῦ πρώην μὲν Ἀγίου Ἐλαίας, νῦν δὲ Ἀγί-
ου Ἡλιουπόλεως Κ. Διουσίου εἰς τὴν Ύμετέρην Ε-
παρχίαν, ἐμακαρίσταμεν θυμᾶς, διύτι, ἀν καὶ ἀπολέσα-
τε ἐκ τοῦ μέσου ὑμῶν τὸν Ηπανιερώτατον Ἀγιον Ἄν-
θιμον πρώην Ἡλιουπόλεως, νῦν δὲ Αρχιεπίσκοπον Συύρ-
νης ἀνδρα ἀλινθῶς ἄγιον, συντετόν, καὶ τῶν καλῶν ζηλω-
τῶν, ἀπελαύσατε θμως ἀντ' αὐτοῦ ἔτερον. Ποιμενάρχην
οὐχ ὀλιγάτερον συνετόν, φιλόμυσον, καὶ ἐνάρετον. γαῖτ-
ρετε λοιπὸν. ἀγαθοὶ Ἡλιουπολῖται, διότι ἐλάβατε παρά-

Θεοῦ τοιούτου Αρχιερέχ, οἷος ἐπρεπεν ὑμῖν, ὅσιον, ἀκα-
κον, καὶ πραγματικῶς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τιθέμενον ὑπὲρ
τῶν λογικῶν του προθέτων. Φιλοτιμήθητε νὰ βελτιώσετε
καὶ νὰ αὔξησετε τὰ κοινωφελῆ Δημόσια καταστήμα-
τάσας διὰ τοῦ ὄντως κοινωφελοῦ Αρχιερέως ἡμῶν. Συ-
στήσατε Σχολεῖα Ἑλληνικά τε καὶ Αλληλοδιδακτικά ὅ-
που δὲν ὑπάρχουσι, καὶ φροντίσατε τὸ εφ' ἡμῖν νὰ ἐ-
παναλάμψῃ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἡ ἐκλησία τοῦ
Χριστοῦ κατὰ τὴν Μικρὰν Ασίαν, ὅπου κατὰ πρῶτον ἐ-
κηρύχθη ἡ Θριθοδοξία καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

ἔρρωσθε.

Ο Φίλος σας Κ. Ισ.

Ο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ καὶ ΟΙ ΑΒΔΗΡΙΤΑΙ.

Νέος ὡν ὁ Δημόκριτος ἀπεδήμησεν εἰς τὰς Αθήνας
καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου ἀπέκτησε διαφόρους Ἕ-
πιστρομονικὰ γνώσεις. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του
Ἄεδηρα πόλιν τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τοῦ Νέστου ποτα-
μοῦ, κατεγίνετο εἰς τὴν θεωρίαν καὶ μελέτην τῆς φύ-
σεως, ἀποφεύγων τὴν συναναστροφὴν τῶν συμπολιτῶν
του, καὶ διηνεκῶς γεῦσιν διὰ τὴν μωρίαν καὶ ματκιότη-
τα τῶν ἀνθρώπων, ἐξ οὗ καὶ Γελασίνος ἐπικονιάσθη.

Οι συμπατριώται του ὀνομαστοὶ διὰ τὴν παγυλὴν
ἀμάθειαν καὶ ἀπειροκαλίαν των, ἐξέλασσον τὸν Δημόκρι-
τον ὡς πάσχοντα τὸ λεγόμενον ΑἘδηρικὴν Πάθος [α]
Διὸ ἀπεφύσισον νὰ πέμψωσι πρὸς τὸν Ἰπποκράτην πρέ-
σσεις καὶ ἐπιστολάς, δι' ὧν πληρίφορούντες τὸν περὶ
τῆς μανίας τοῦ συμπλίτου των τὸν πρασεκάλουν διὰ
θερυῶν δεῆσων νὰ ἔλθῃ πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ. • Τὰ
πολλὰ γράμματα, ἔλεγον, τὸν κατέστησαν μανιώδη!
Πόσον εὐτυχῆς ἦνελεν εἰσθαι, ἐάν ἡτον ἀμάθεις! Πόσον
δὲ καὶ τιμεῖς ἐθέλαμεν τὸν ἀγαπᾶν τότε! εἶναι, λέγει.
ἀπειρος κόσμοι, εἰτίνες ἵσως γέμουσι Δημοκριτῶν,
καὶ ἀν δὲν εὐχαριστήται ἀπὸ τοῦτο τὸ σνειρόν,
πλησιάζει ἐκεῖ τὰ ἄτομα. [β] Α' παριθμεῖ τοὺς οὐ-
ρανοὺς, χωρὶς νὰ σαλεύῃ ἀπ' ἐδώ, καὶ γνωρίζει
τὸν Κόσμον, γωρὶς νὰ γνωρίζεται ὑπ' αὐτοῦ. Ἐ-
να καὶρὸν ἐσυμβίβαλε τὰς φελονεικίας μας εὑρισκό-
μενος μετοζὺν ἡμῶν, τώρα κεκλεισμένος λαλεῖ με-
τὸν ἐαυτὸν τού. Ἐλθε λοιπὸν, θεῖε ἀνθρωπε, νὰ τὸν σώ-
σης, διότι ἡ μανία του ἔφθασε τὸν ἀνώτατον βαθμόν. • Ο Ιπποκράτης καίτην ὀλίγην πίστιν δοὺς εἰς αὐτοὺς, ἀν-
εγώρησεν ὅμως, καὶ, ποράδοζος τῷ ὄντι σύμπτωσις ἔφθα-
σεν εἰς τὰ Άεδηρα, καθ' ἦν στιγμὴν ἐκεῖνος, τὸν ὄποιον
κατηγόρουν ὡς ἄφρονα, καθηγμένος ὑπὸ τὴν πυκνὴν σκι-
ὰν δάσσους τίνος πλησίον ἐνός ρύακος ἢτο τοσοῦτον βυθι-

(α) ἀσθένειά τις ἐμοία περισσική τινι μανίᾳ ιδίως ἐπικρατεύσῃ παρὰ τοῖς Αἰδηρίταις.

(β) Ο Δημόκριτος ὑπῆρξε μάλιστα περίφημος μεταξὺ τῶν ἄλλων φιλο-
σόσων τῆς Ἀρχαϊστικῆς, θιοτὶ ἐφένει τὸ σύστημα τῶν Αἰτέμων, δι' οὗ
ἴδηξεν ὡς πρώτην καὶ ἀρχιτεκτονικὴν αἵτιαν τῆς Παντὸς φύσεως διηνεκῆ
τινα κίνησιν μικροτάτων καὶ ἀδιαιρέτων ἀτόμων, τὰ ὄποια κινύσσενται εἰς
τὸ ἀπειρονούσιο τοῦ Παντὸς, ποτέ μὲν συνέρχονται πρὸς ἀλλήλα,
πετὲ δὲ διαχωρίζονται. Αἰλ. Ποικ. Ιστορ.

συένο, εἰς τὴν ἐρευναν τῆς ἔθρας τῶν λογιτῶν, ώστε δὲν ἡσύχαντί τὸν φίλον του πλοσίζοντα.

Αἱ πρὸς ἄλληλους φιλοφρούρουν ὑπῆρξεν πολλὰ ὅλτε γι, διότι ὁ φρόνιμος φειδεται καὶ χρόνος καὶ λόγων. Οὐδὲν ἀφήσαντες τὰς περιττολογίας μετέβησαν εἰς τὴν περὶ ἀνθρώπου καὶ τοῦ νοὸς αὐτοῦ ἐρευναν. Ενταῦθα δὲ διατριψάντες ἴκανην ἔργων μετεπιδήσαν εἰς ἄλλο οὐκ ἡγέτον σπουδαῖον ἀντικείνεν τὸν Ἡνίκην·

· Εἰς τοσαύτην ἀναίδειν καὶ ἀνοησίαν καταντᾶ ἡ ἀ- μηδεια τὸν ἀνθρώπον, ὥστε τὸν πεῖθεν νὰ νομίζῃ ἀνηγότους τοὺς πλέον συνετούς, καὶ παραφρωνας τοὺς πλέον φρο- κείους.

· K. I

ΙΑΤΡΙΣ ΤΙΝΩΝ ΦΥΓΩΝ

Πατρὶς τὸν Δημητριακὸν καρποῦ ἡ πρώτη εἶναι δύ- σκλοδον νὰ προσδιωρισθῇ. Βέβαιον δὲ εἶναι ὅτι διεδόθη ἀπὸ τόπου εἰς ηρόπον. Οὐ βοῶμος, (βρῶμι) αὐγεα sativa. ἔχει πατρίδα τὰ βορεότερα μέρη τῆς Ασίας. Η βρίζα secale μετεφέρθη εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὸν μεστικῶντα ἀπὸ τὴν Μογγολίαν ἀπὸ τῶν σταυροφορικῶν πολέμων. Η κριθή ἐκομισθη ἐκ τῆς Αρμενίας, κατ; ἄλλως δὲ ἀπὸ τὴν βόρειον Αφρικὴν, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα ἐκομισθη κατὰ τοὺς ἔργωντας χρόνους, διότι ἀναφέρεται εἰς τὸν Ο- μηρον ὡς τροφὴ τῶν ἵππων. Η κέγχρος καταγεται ἀ- πὸ τὰ θερμά τερρα πῆς Ασίας μέν. Τὸ ὄρυζον ἀπὸ τὰς ἀνασόλικὰς Ινδίας καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰ μεσημβρινά τερρα τῆς Εύρωπης καὶ ἄλλοχοῦ. Τὸ ἀραβόσιτον ἐκ τῆς Αμερικῆς. ὃς τε πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῆς, λγουν πρὸ 350 ἑ- τῶν δὲν, ἦτο γνωστὸν εἰς τὴν εὐρώπην. Η δὲ κυρίων; αὐ- τοῦ πατρὶς εἶναι ἡ Παραδούσιγις. ὅλα ὅμως τὰ εἰδη ταῦτα ἔχουσι πρώτην μίαν ἀργὴν, ἐξ ἣς παρήγονται, καὶ αὐτὴ φενεται ὅτι εἶναι ἡ Ασία, ἐξ ἣς ἐφάνη καὶ ἡ ἀνθρώπως. Τοῦ δὲ σίτου πατρὶς πιθανώτερον εἶσι τὸ μέ- ρος τὸ μεταξὺ τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος. Η συκῆ καὶ Αμυγδαλὴ ἀπαντῶνται αὐτοφυεῖ; εἰς τὸν μεσημβρινὸν Γεωγύγαν. Εἰς τὸν Περσίζνη περσικὴ μηλέα [ρόδικηνεά]. Η δοια ρόδια). πρὸς ἀνατολὰς τῶν Κυμασίων ὁρέων. Τὸ λεμόνι καὶ κῆτρον ἡσαγ γνωστὰ καὶ παρὰ τοῖς ἀρ- χαῖοις, καὶ ὄνομά τοις μῆλα Μηδικά, διότι κατάγονται ἀπὸ τὴν Μηδείαν ἰδιον ὄνομα διὰ τὸ λεμόνι παρὰ τοῖς Αρχαῖοις δὲν ὑπάρχει. Τὸ πορτοκάλιον δὲν ἦτον εἰς τοὺς ἀρχαῖους γνωστὸν, ἐκομισθη δὲ εἰς τὴν Εὐρώπην ἀ- πὸ τὴν γῆν τῶν Σινῶν, (Cisius aspergillus) ἡ τῆς ἀμπέλου πατρὶς εἶναι ἡ Κοκκίς κατὰ τὴν Κασπίαν θάλασσαν, καὶ ἐκομισθη πρῶτον μὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη.

ΧΑΡΓΟΠΟΙΑ ἐν Αἴγλαις.

Οἱ Ἀγλοι γνωρίζοντες τὸ ἐκ τοῦ χάρτου προκύπτουν ἀνεκτίμητον ὑφέλος ἐπεμελήθησαν τὴν παραγωγὴν καὶ

προσαγωγὴν οὐσιῶν ὅλαις δυνάμεσιν. Ἐντεῦθεν ἡ Κυβέρνη- ταις ἀπηγόρευσε τὰ σίκ τοὺς νεκροὺς σέβανα, ως συνθι- ζεται εἰς τὴν λαπτὸν Εύρωπην, διὰ νὰ μὴν ἀφεντικώνται ἐπὶ ματάκῳ τὰ ῥάκη, ἀτινα γερσίμενοι μὲν εἰς τὴν κα- τασκευὴν τοῦ χαρτίου. εἴναι δὲ παντάπασιν χρονιστα εἰς τὸ θαυτόμενον νεκρὸν σῶμα. Ἐκ τῶν 23, 000,000 κατοίκων τῶν Βρεττανικῶν νήσων ἀπομνησούσεν ἐποί- ως ἔως 200,000, τῶν ὀποίων τὸ σάβανον ζυγίζονται- αν δίτριχον, ἔνελε σπερχει τὰ χαρτοποιεῖα ἀπὸ 2000-, 000, λιτρ.

Η εἰσογωγὴ ξένου χάρτου δὲν εἶναι μὲν ἐμπιστεύ- νη, εἶναι ὅμως ἐπιβεβαγμένη μὲν μηχανικούς τελωνιακούς δασμούς καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἐξοδεύεται τοιτὸν ἡ τῆς Αἴγλι- ας, ὅπις ὅμως εἶναι καὶ κιλλιτέρας ποιότητος, εἰ καὶ ἀκριβοτέρας.

Οὗτος δὲ κατασκευᾶται διὰ εκβόσεις βιβλίων Εὐλύνη- κῶν Δαττινικῶν καὶ Ἀνατολικῶν γλωσσῶν, εἶναι ἐλεύθερης πεντος φόρου, καὶ τοῦτο εἴναι ἀπόδειξις τῆς φιλομαθεί- ας τοῦ σηφοῦ τούτου ἔθνους. Ὅμοιος δὲν ὑπόκεινται εἰς οὐδεμίαν φορολογίαν καὶ τὰ ξενάθεν εἰσκομιζόμενα δάση.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ ΖΩΩΝ ΚΑΙ ΦΥΤΩΝ

Πρατηρίθη, διὰ δοσον ταχύτερον ἀναπτύσσεται ἐν ζώ- ον ἡ φυτὸν, τόσον ταχύτερον, καὶ ἀπονησκει, ὥστε ἡ ζωὴ φενεται ὅτι εἶναι ἀνάλογος τῆς ταχύτητος τῆς ἀ- ναπτύξεως ζώου τινὸς ἡ φυτοῦ. Λιότι εἶναι παρατηρημέ- νον ὑπὸ τῶν φυσιολόγων ὅτι οἱ τάχεις ἀναπτυσσούντενος ἀνθρωποι εἴτε τὸ σῶμα εἴτε τὸν νοῦν εἶναι καὶ ταχύτη- τοι. Καὶ ἀν λοιπὸν παῖς τις ἀναπτυχθῆ διεγοητηκὼς πρὸ τοῦ ἀρμοδίου κειροῦ, ὁ τοκοῦτος ἡ ἀπειθήσκει πρὸ γηράσει, ἡ δὲν διερκεῖ ἡ ἀνάπτυξις του ἡ μεγίλη καὶ πρέπει ἀρχὴ διενοητικὴ ἀνάπτυξις νὰ συμβαδίζῃ τῆς σω- ματικῆς. Οἱ δὲ μεγάλοι ὄργανοι εἶναι καὶ μακροβιώ- τεροι· οὕτω ἔντομά τινα καλούμενα ἐφήμερα, ως μί- αν μόνην ζωντα ἡμέραν, τοῦτα εἰς τὴν κατάστασιν σλώ- ληκος ἐντελέστερα ἀποκαθησάμενα ζῶσι καὶ περισσό- τερον. οὕτω καὶ φυτὰ εἶναι ἄλλα μὲν ἐνικύσια, ἄλλα δὲ διετῆ καὶ ἄλλα πολυχρόνια. Τὰ μὲν πρῶτα ταχύτερον, ἀποθνήσκουσι διὰ τοῦτο καὶ ταχύτερον, εὐτῷ καὶ τὰ διετῆ, ως εἶναι τὰ χρόμμια, ἐνῷ τὰ παρατετῆ ζῶσι πολλόκις πλεῖστα ἐπι. Εἰς τὸν ποταμὸν Νερπούγε τῆς Περσίας ὑπάρχει μία συκῆ μεγίστη, τῆς όποιας ἡ σκι- ἀ κατέγει 2,000 τετραγωνικοὺς πόδες, καὶ ὑπὸ τῶν ὁ- ποίαν 7,000 αὐθεντικοὶ δύναται νὰ σταθῶσιν. Τὴν συκὴν ταῦτην εἴδε ὁ Νέρχρος ὁ τοῦ μεγάλου Αἰλεζάνδρου Ναύ- ορος, κοι ζῇ λοιπὸν 2500 ἑτη ησυκῆ αὐτῆς sicus indamus καλεῖται. Ο ποτάμιος ικράνος ζῇ μόλις 20 ἑτη. ιχθύες δὲ τινες ζῶσιν 200 ἑτη. ή μέλισσα 10, ο Κροκόδειλος 40, κ.λπ. δισιν λοιπὸν ἡ ἀνάπτυξις εἶναι βραδύτερα, ταῦτα εἶναι καὶ μακροβιώτερα. Χελώνες ζῶσιν 36 ἑτη οι κόκκινοι Ψιτακοὶ 80 ἔως 100. αἱ ὄρνιθες 20—30 ὁ κήν 100 ἑτη. ο ἵππος ἔως 60.

Τὰ δέ φυτά εἶναι μακροβιώτερα τῶν ζώων. Η Καρύα εγείρει 300 ἑτῶν ν' ἀναπτυχθῆ, καὶ μετὰ ταῦτα